

Pravda alebo odvaha?

ĎALŠÍ

Ani jedno

NA

sa vám nebude páčiť

RADE

KAREN M. McMANUSOVÁ

KAREN M. McMANUSOVÁ

ĎALŠÍ
NA
RADE

Preložila Adriana Sýkorčinová

Karen M. McManus
ONE OF US IS NEXT

Copyright © 2020 by Karen M. McManus, LLC
Translation © 2020 by Adriana Sýkorčinová
Slovak edition © 2020 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-7356-6

Pre mamu a otca

+

Edit

Oblíbené

MR	Maeve Rojasová tretiačka na Bayview High, Bronwynina sestra	I
KM	Knox Myers tretiak na Bayview High, stážista v Prezumpcii nevinny	I
PL	Phoebe Lawtonová tretiačka na Bayview High, pracuje v Café Contigo	I
BR	Bronwyn Rojasová patrila do pôvodnej Štvorky z Bayview, Maevina sestra	I
NM	Nate Macauley patril do pôvodnej Štvorky z Bayview	I
AP	Addy Prentissová patrila do pôvodnej Štvorky z Bayview, pracuje v Café Contigo	I
CC	Cooper Clay patril do pôvodnej Štvorky z Bayview	I
LS	Luis Santos Cooperov najlepši priateľ, pracuje v Café Contigo	I
EL	Emma Lawtonová štvrtáčka na Bayview High, Phoebina sestra	I
OL	Owen Lawton Phoebin brat	I
AP	Ashton Prentissová Addina sestra	I
KM	Kiersten Myersová Knoxova sestra	I
EK	Eli Kleinfelter právnik z Prezumpcie nevinny	I
JC	Jules Crandallová tretiačka na Bayview High, Phoebina najlepšia priateľka	I
BW	Brandon Weber tretiak na Bayview High, rozohrávač v americkom futbale	I
SM	Sean Murdock tretiak na Bayview High, hráč bejzbalu	I

PRVÁ ČASŤ

Piatok 6. marca

REPORTÉRKA (stojí na ulici pred veľkou bielou budovou): Dobré ráno. Hlási sa vám Liz Rosenová zo správ na Siedmom kanáli. Nachádzame sa pred školou Bayview High, ktorej študenti prežívajú smútok – včera stratili spolužiaka. V tomto mesiacu je to za uplynulých osemnásť mesiacov už druhá tragická smrť študenta. Je to ako šokujúci návrat minulosti.

(Strih na dve dievčatá, jedno si utiera slzy, druhé má kamenný výraz.)

PLAČÚCE DIEVČA: Je to... je to veľmi smutné. Niekedy sa mi zdá, akoby bola škola prekliata. Najskôr Simon, teraz toto.

POKOJNÉ DIEVČA: Toto je úplne iné než to so Simonom.

REPORTÉRKA (presúva mikrofón k ústam plačúceho dievčaťa): Bola si si so zosnulým blízka?

PLAČÚCE DIEVČA: Ani nie. Vlastne vôbec. Som len prváčka.

REPORTÉRKA (obracia sa k druhému dievčaťu):
A čo ty?

POKOJNÉ DIEVČA: Myslím, že nemáme hovoriť s médiami.

Pred desiatimi týždňami

Reddit, fórum Mne patrí pomsta

Autor vlákna: Bayview2020

Čau.

Je toto tá istá skupina, kam prispieval Simon Kellerher?

– Bayview2020

Ahoj.

Áno, tá istá.

– Temnámyseľ

Prečo ste sa presťahovali? A prečo sem skoro nik neprispieva?

– Bayview2020

V tej starej bolo plno zvedavcov a novinárov.

Máme aj nové bezpečnostné opatrenia. Ponaučenie od Simona.

Podľa tvojej prezývky tipujem, že to meno ti nie je neznáme...

–Temnámyseľ

Simona pozná každý. Teda, poznal. Ale neboli sme priateľmi.

– Bayview2020

Chápem. Tak čo ťa sem privádza?

– Temnámyseľ

Neviem. Náhoda.

– Bayview2020

Netrep. Toto fórum sa zaoberá pomstou a nie je ľahké ho nájsť.

Si tu z nejakého dôvodu.

Tak o čo ide? Alebo sa mám spýtať, o koho?

– Temnámyseľ

O koho.

Nieкого, kto mi spravil niečo veľmi zlé.

Zničil život mne a mnohým ďalším ľuďom.

Jemu sa NIČ nestalo.

A nedá sa s tým nič urobiť.

– Bayview2020

To poznám.

Máme veľa spoločného.

Je hrozné, že človek, ktorý ti zničil život, si ďalej chodí po svete akoby nič.

Akoby všetci kašľali na to, čo urobil.

Dovolím si však s tebou nesúhlasiť.

Vždy sa dá niečo urobiť.

– Temnámyseľ

Prvá kapitola

MAEVE

Pondelok 17. februára

Sestra ma považuje za lajdáčku. Nepovedala – presnejšie, nenapísala – mi to priamo, ale z jej riadkov to priam kričalo:

Videla si už ten zoznam VŠ, čo som ti poslala?

Si v polovici tretieho ročníka, nie je na to priskoro. Skôr prineskoro.

Ak chceš, po Ashtoninej rozlúčke so slobodou môžeme navštíviť niekoľko škôl.

A mohla by si sa trošku prekonať.

Čo povieš na Havajskú univerzitu?

Zdvihla som hlavu od mobilu, na ktorom naskakovali sestrine vety, a stretla sa so spýtavým pohľadom Knoxa Myersa. „Bronwyn si myslí, že by som mala ísť študovať na Havajskú univerzitu,“ oznámila som mu. Knoxovi takmer zabehla *empanada*.

„A uvedomuje si, že je to na ostrove?“ Siahol za pohárom studenej vody a na dúšok polovicu vypil. Mäsové taštičky z Café Contigo boli v Bayview legendarne, no človeku nezvyknutému na štiplavé jedlo dali zabráť. Medzi nich patril aj Knox, ktorý sa sem prisťahoval pred ukončením základnej školy z Kansasu a medzi svoje obľúbené jedlá stále radil čokoľvek zapekané s hubo-

vou omáčkou z konzervy. „Asi už zabudla, že neznášaš pláže.“

„To nie je pravda,“ ohradila som sa. „Prekáža mi skôr piesok. A opaľovanie. A spodné morské prúdy. A morské tvory.“ S každým mojím vysvetlením zdvíhal Knox obočie čoraz vyššie. „Prinútil si ma pozerať *Príšery z hlbín*,“ pripomenula som mu. „Tvojou vinou teraz trpím fóbiou z oceánu.“ S Knoxom sme vlani v lete spolu chodili, bol to môj úplne prvý chalan. Ani jeden z nás nemal skúsenosti, takže sme si neuviedli, že sa v skutočnosti neprítahujeme. Väčšinu času sme sa spolu dívali na prírodovedný kanál. Malo nám dôjsť skôr, že bude lepšie, ak zostaneme iba priateľmi.

„Presvedčila si ma,“ utrúsil sucho. „Tá škola je pre teba ako stvorená! Už sa teším, ako si prečítam tvoju úprimnú prijímačkovú esej, keď na ňu príde čas.“ Naklonil sa ku mne a dôrazne dodal: „Budúci rok!“

S povzdychom som zabubnovala prstami po stole s pestrofarebnou mozaikou. Café Contigo bolo argentínske bistro so sýtomodrými stenami a stropom z plechových panelov, vo vzduchu sa vznášali sladké i pikantné vône. Od nášho domu bolo vzdialené len kilometer a odkedy Bronwyn odišla na Yalovu a v mojej izbe odrazu zavládlo priveľké ticho, chodievala som sa sem učiť. Páčila sa mi priateľská atmosféra, ktorá v ňom vládla, i to, že nikomu neprekážalo, že presedím tri hodiny pri jednej káve. „Podľa Bronwyn so všetkým meškám,“ zdôverila som sa Knoxovi.

„Nuž, Bronwyn mala prihlášku na Yalovu pripravenú prakticky už v škôlke, nemám pravdu? Máme kopy času.“ Knox bol ako ja – sedemnásťročný tretiak na Bayview High, ale starší než väčšina našich spolužiakov. V jeho prípade preto, lebo ako škôlkar bol na svoj vek primalý,

a tak ho rodičia zapísali do školy neskôr. U mňa bolo dôvodom to, že som ochorela na leukémiu a polovicu detstva som strávila po nemocniciach.

„Asi áno.“ Natiahla som ruku za Knoxovým prázdny taniere, aby som ho položila na ten svoj, no prevrhla som soľničku. Biele kryštáliky sa rozsypali po stole. Bez premýšľania som vzala štipku soli a prehodila si ju za plece. Na odvrátenie nešťastia, ako ma to učila Ita. Moja stará mama verila v mnohé povery: niektoré boli pôvodom kolumbijské, iné si osvojila počas tridsiatich rokov života v Štátoch. Keď som bola malá, riadila som sa nimi, najmä počas choroby. *Ak si vezmem korálikový náhrdelník od Ity, toto vyšetrenie nebude bolieť. Ak nestúpim ani na jednu prasklinu v podlahe, biele krvinky budem mať v norme. Ak v posledný deň roka zjem o polnoci dvanásť hrozienok, v novom roku nezomriem.*

„Tak či onak, svet sa nezrúti, ak nepôjdeš na vysokú hneď,“ vyhlásil Knox. Rozvalil sa na stoličke a odhrnul si z čela hustý chumáč hnedých vlasov. Vďaka chudej, kostnatej postave vyzeral aj po zjedení svojich a polovice mojich *empanadas* stále hladný. Vždy keď bol u nás, rodičia ho niečím vynukovali. „Mnohí to tak robia.“ Pohľadom behal po bistro, až kým ním nespočinul na Addy Prentissovej, ktorá s podnosom na predlaktí vychádzala z kuchynských dvier.

Pozorovala som ju, ako s naučenou ľahkosťou roznáša taniere na stoly. Počas osláv Dňa vďakyvzdania, keď v televízii vysielali zvláštne vydanie programu o skutočných zločinoch *Mikhail Powers vyšetroje* s podtitulom *Čo dnes robí Štvorka z Bayview?*, Addy po prvý raz súhlasila s rozhovorom. Asi tušila, že producenti sa ju chystajú vykresliť ako najneúspešnejšiu zo štvorice – moja sestra to dotiahla na Yalovu univerzitu, Cooper získal skvelé

štipendium na Kalifornskej štátnej vo Fullertone, ešte aj Nate chodil na nejaké nadstavbové kurzy –, a to nemienila dovoliť. Meno Adelaide Prentissovej sa neocitne v tituloch typu „Hviezda bývalej kráľovnej krásy z Bayview zhasla na strednej.“

„Ak viete, čo chcete po vysokej škole robiť – skvelé, chodte na ňu,“ vyhlásila usadená na stoličke v Café Contigo. Na kriedovej tabuli za ňou svietili farebné názvy denných špecialít. „Ale ak nie, aký má význam platiť za titul, ktorý možno nikdy nevyužijete? Na tom, že v osemnástich ešte nemáte naplánovaný celý svoj život, nie je nič zlé.“

Alebo v sedemnástich. Ostražito som pozorovala telefón v očakávaní ďalšej paľby Bronwyniných správ. Sestru som ľúbila, no jej perfekcionizmus bol pre mňa nedosiahnuteľný.

Bistro sa naplňalo večernými hosťami, nezostal už takmer žiaden voľný stôl. Ktosi zapol všetky veľké televízory na stenách, Kalifornská štátna z Fullertonu hrala otvárací zápas bejzbalovej sezóny. Addy s takmer prázdny podnosom zastala a rozhliadla sa. Keď zachytila môj pohľad, usmiala sa. Pristúpila k nášmu rohovému stolu a položila naň tanierik s koláčikmi *alfajores*. Koleska plnené hustým mliečnym krémom boli špecialitou Café Contigo a to jediné, čo sa Addy za deväť mesiacov práce v bistre naučila pripravovať.

S Knoxom sme sa za nimi načiahli obaja naraz. „Dáte si ešte niečo?“ spýtala sa Addy. Zastrčila si za ucho pramienok striebrioružových vlasov. Minulý rok vyskúšala viacero farieb, najdlhšie jej vydržali ružové a fialové odtiene. „Lebo ak áno, treba si objednať teraz. Keď začne hrať Cooper, všetci si dáme pauzu.“ Mrkla na hodiny na stene. „Asi o päť minút.“

Pokrútila som hlavou. Knox vstal a oprášil si omrvinky z obľúbenej sivej mikiny. „Ja už nebudem nič, ale musím si odskočiť. Maeve, podržiš mi miesto?“

„Jasné,“ položila som na stoličku svoju tašku.

Addy sa pootočila a podnos jej temer vypadol z rúk. „Panebože! Už prišiel!“

Na všetkých obrazovkách sa objavil ten istý záber: Cooper Clay kráča k nadhadzovacej méte, aby sa rozohrial pred svojím prvým vysokoškolským zápasom. Naposledy som ho videla cez Vianoce, ani nie pred dvoma mesiacmi, no zdal sa mi vyšší, než som si pamätala. Stále rovnaká hranatá čelusť a stále rovnaký fešák, no ten ocelový lesk som v jeho očiach videla prvý raz. Až dosiaľ som sa však na jeho nadhadzovanie dívala vždy iba z diaľky.

Hlasy komentátorov zanikali vo vrave hostí, no domyslela som si, čo hovoria. Cooperov debut bol hlavnou témou vysokoškolskej ligy, miestna športová stanica dokonca vysielala celý zápas. Tá senzácia sa sčasti pripisovala na vrub toho, že „sláva“ Štvorky z Bayview ešte celkom nevyhasla, aj toho, že Cooper patril medzi nemnohých verejne známych bejzbalistov gejev. No nielen to – v jarných prípravných zápasoch predviedol fantastický výkon. Športovní analytici už tipovali, či neskončí medzi profesionálmi ešte pred dohratím sezóny.

„Naša *superstar* konečne naplní svoj osud,“ vyhlásila Addy láskyplne. Cooper si na obrazovke upravil čiapku. „Ešte naposledy obehnem stoly a pridám sa k vám.“ S podnosom pod pazuchou a so zápisníkom v ruke sa vrátila medzi hostí, no ich pozornosť sa už obrátila od jedla na bejzbal.

Ďalej som sa dívala na obrazovku, aj keď namiesto Coopera ukazovali rozhovor s trénerom súpera. Ak *Co-*

per vyhrá, tento rok všetko dobre dopadne. Na tú myšlienku som sa vzápätí pokúsila zabudnúť, lebo ak tento zápas zmením na ďalšiu stávkku proti osudu, neužijem si jeho sledovanie.

Vrzla stolička a o ruku sa mi obtrela známa čierna kožená bunda. „Ahoj, Maeve!“ Prisadol si ku mne Nate Macauley. Všimol si rozsypanú soľ. „Ach, nie! Soľná pohroma. Teraz nám už nepomôže ani svätená voda.“

„Ha-ha,“ povedala som, no perami mi krútilo. Odkedy začal takmer pred rokom chodiť s Bronwyn, bol mi ako brat, a to doberanie asi patrilo k tomu. Ešte aj teraz, keď si s Bronwyn dávali od jej odchodu na vysokú už tretiu „prestávku“. Celé leto sa úzkostne rozhodovali, či môže vzťah fungovať aj na vzdialenosť päťtisíc kilometrov, a odvtedy boli striedavo nerozluční, pohádaní, rozídení a opäť udobrení. A čuduj sa svete, zdalo sa, že obom to vyhovuje.

Nate sa iba uškrnul a obaja sme sa odmlčali. Nebolo to však trápne ticho. Byť s Natom bolo jednoduché, tak ako aj s Addy a ostatnými Bronwyninými priateľmi. Vždy síce hovorievala, že sú to *naši priatelia*, no nebola to celkom pravda. Najskôr to boli jej priatelia, bez nej by sa mojimi nestali.

Ako na znamenie zabzučal telefón. Ďalšia správa od Bronwyn. *Už hrajú?*

O chvíľu, odvetila som. Cooper sa rozecvičuje.

Škoda, že to nedáva ESPN, mohla by som to sledovať!!! V New Havene v Connecticute totiž Pacific Coast Sports Network nevysiela. Ani nikde ďalej než v okruhu tri hodiny cesty od San Diega. Nevysiela ani cez internet.

Nahrávam ti to, pripomenula som jej.

Viem, ale to nie je to isté.

Smola :(

Dojedla som koláčik a nespúšťala oči z bodiek pohybujúcich sa na displeji. Bronwyn niečo rozpísala a nevedela to dopísať, takže som sa rýchlo dovtipila, čo bude nasledovať. Bronwyn vedela písať rýchlosťou blesku. Váhala len vtedy, keď mala napísať niečo, o čom si myslela, že by to písať nemala. V jej zozname tém, o ktorých by nemala hovoriť, bola momentálne iba jedna.

Nemýlila som sa. *Je tam Nate?*

To, že sestra nebyva vo vedľajšej izbe, neznamenalalo, že ju už nemôžem trochu potrápiť. *Kto?* odpísala som, potom som pozrela na Nata. „Pozdravuje ťa Bronwyn.“

V tmavomodrých očiach sa mu blyso, no ďalej sa tváril ľahostajne. „Ja ju tiež.“

Chápala som to. Akokoľvek máte niekoho radi, keď odrazu odíde, nie je to ako predtým, keď ste boli stále spolu. Aj ja som to cítila, hoci inak. S Natom sme sa však nerozprávali o svojich pocitoch – vlastne som ich nepreberala s nikým okrem Bronwyn. A tak som sa naňho iba zaškerila a povedala: „Dusiť v sebe city nie je zdravé.“

Nestihol odvetiť, lebo okolo nás nastal pohyb: vrátil sa Knox, Addy si pritiahla stoličku k nášmu stolu a predomnou sa ocitol tanier tortillových lupienkov s hovädziami rezančkami, roztopeným syrom a omáčkou *chimichurri* – miestna verzia *nachos*.

Pozrela som smerom, odkiaľ tanier prišiel, a stretla sa s pohľadom hnedých očí Luisa Santosa. „Občerstvenie k zápasu,“ oznámil a prehodil si na plece utierku, v ktorej tanier držal, keď ho niesol. Luis bol Cooperov najlepší priateľ z Bayview High, v školskom bejzbalovom tíme mu robil chytača až do minulého roku, keď obaja doštudovali. Jeho rodičia vlastnili Café Contigo a Luis tu pracoval popri štúdiu na City College. Odkedy sa ro-